

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
6 Пж 2313/24
11.09.2024. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Дејана Ђојбашића, председника већа, судије Тијане Поповић и судије Марије Меденице, чланова већа, у правној ствари тужиоца Новосадско издавачко трговинско предузеће "НИП" доо Нови Сад, ул. Др Ђорђа Јоановића бр. 4, кога заступа адвокат Бошко Жилић из ..., против првотуженог адвокат АА из ..., ул., кога заступа адвокат Петрић Драган из ... и друготуженог ББ из ..., ул., ради утврђења ништавости и исплате, вредност предмета спора 103.879,00 динара, одлучујући о жалбама тужиоца, првотуженог и друготуженог, изјављеним против решења Привредног суда у Новом Саду П-256/2023 од 05.02.2024. године и о жалби друготуженог изјављеној против решења Привредног суда у Новом Саду П-256/2023 од 21.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 11.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I ОДБИЈАЈУ СЕ жалбе тужиоца, првотуженог и друготуженог као неосноване, и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Привредног суда у Новом Саду П-256/2023 од 05.02.2024. године, исправљено решењем истог суда П-256/2023 од 21.02.2024. године.

II ОДБИЈА СЕ жалба друготуженог као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Привредног суда у Новом Саду П-256/2023 од 21.02.2024. године.

Образложење

Решењем Привредног суда у Новом Саду П-256/2023 од 05.02.2024. године у ставу првом изреке Привредни суд у Новом Саду се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари. У ставу другом изреке одлучено је да се по правноснажности решења списи уступе Основном суду у Новом Саду као стварно и месно надлежном суду.

Благовременом жалбом тужилац побија наведено решење наводећи да је исто донето супротно члану 15. став 2. Закона о парничном поступку. Предложио је да другостепени суд побијано решење укине.

Благовременом жалбом првотужени побија наведено решење из свих законом прописаних разлога. Истакао је да је првостепени суд погрешно применио члан 15. став 2. Закона о парничном поступку, јер је институт задржавања надлежности прописан ради убрзања поступка, па је привредни суд морао и даље да остане надлежан за поступање у овој правној ствари иако је дошло до промене околности.

Предложио је да другостепени суд побијано решење укине и спис врати првостепеном суду ради наставка поступка.

Благовременом жалбом друготужени побија наведено решење због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Истакао је да је првостепени суд погрешно применио члан 15. став 2. Закона о парничном поступку. Предложио је да другостепени суд побијано решење укине и предмет врати првостепеном суду ради наставка парничног поступка.

Решењем Привредног суда у Новом Саду П-256/2023 од 21.02.2024. године исправљено је решење истог суда од 05.02.2024. године у првом реду увода решења, тако што уместо "ВВ" треба да стоји "ТГ", док је у свему осталом решење остало неизмењено.

Благовременом жалбом друготужени побија наведено решење због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Навео је да је тим решењем првостепени суд само исправио техничку омашку у куцању учињену у претходном ожалбеном решењу, док су изрека и образложење решења од 05.02.2024. године остали неизмењени, те да су оба решења донета погрешном применом члана 15. став 2. Закона о парничном поступку. Предложио је да другостепени суд оба побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду ради наставка парничног поступка.

Испитујући законитост и правилност побијаних решења на основу члана 386. и 402. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд је нашао да жалбе тужиоца, првотуженог и друготуженог нису основане.

Према стању у списима тужилац Новосадско издавачко трговинско предузеће "НИП" за издавачку и трговинску делатност доо Нови Сад у стечају је тужбом поднетом Привредном суду у Новом Саду и прецизираним тужбеним захтевом тражио да се утврди ништавост пуномоћја и да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно исплате износ од 128.337,00 динара са законском затезном каматом, те да предају тужиоцу списе предмета Привредног суда у Новом Саду П-3064/10 и И-51/2013.

Првостепени суд је утврдио да је решењем Агенције за привредне регистре БДСЛ 12553/23 од 18.10.2023. године у регистру привредних субјеката извршено брисање ДОО Новосадско издавачко трговинско предузеће НИП за издавачку и трговинску делатност Нови Сад у стечају, а уписано је ДОО Новосадско издавачко трговинско предузеће НИП за издавачку и трговинску делатност Нови Сад.

Првостепени суд се побијаним решењем од 05.02.2024. године огласио стварно ненадлежним, јер је закључио да више не постоји стварна надлежност привредног суда за поступање у овој правној ствари, имајући у виду да је у току трајања овог парничног поступка, решењем Привредног суда у Новом Саду Ст-9/21 од 12.10.2023. године обустављен стечајни поступак над лицем које је поднело тужбу, на основу чега је ово лице брисано, а уписано је ДОО Новосадско издавачко трговинско предузеће НИП за издавачку и трговинску делатност Нови Сад.

Привредни апелациони суд налази да су побијане одлуке правилне и законите, те да су донете без битних повреда поступка прописаних чланом 374. став 2. Закона о парничном поступку на које повреде овај суд пази по службеној дужности сагласно члану 386. став 3. истог Закона.

Правилно је првостепени суд, а насупрот наводима жалби, на утврђено чињенично право применио материјално право и то члан 27. и 24. Закона о уређењу судова, када се огласио стварно ненадлежним и одлучио да се списи предмета доставе Основном суду у Новом Саду и за своју одлуку је дао јасне и на закону засноване разлоге које у потпуности прихвата и овај суд као другостепени.

Наиме, према члану 27. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова привредни суд у првом степену суди у спору између домаћег и страног привредног друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у спору који настане између привредног субјекта и другог правног лица у обављању делатности привредног субјекта, као и ако је у наведеном спору једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Тачком 4. истог става, између осталог, је прописано да привредни суд у првом степену суди у спору поводом стечаја, осим у спору за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који је покренут пре отварања стечаја.

Према стању у списима предмета тужилац је у моменту подношења тужбе био правно лице у стечају, тако да је у моменту подношења тужбе постојала стварна надлежност привредног суда, будући да се радило о спору поводом стечаја. Међутим, како је решењем Привредног суда у Новом Саду Ст-9/21 од 12.10.2023. године обустављен стечајни поступак над тужиоцем и настављен према стечајној маси услед продаје стечајног дужника као правог лица, те како је овај парнични поступак наставило продато правно лице ДОО Новосадско издавачко трговинско предузеће НИП за издавачку и трговинску делатност Нови Сад, то је дошло до промене околности на којима је заснована стварна надлежност привредног суда.

Код таквог стања ствари правилан је закључак првостепеног суда да привредни суд није стварно надлежан за поступање у овој правној ствари у смислу члана 27. Закона о уређењу судова, јер се више не ради о спору поводом стечаја, већ о спору између тужиоца као привредног друштва и тужених физичких лица, те је правилно одлучио да се списи предмета доставе Основном суду у Новом Саду као стварно и месно надлежном суду у смислу члана 24. Закона о уређењу судова.

Неосновани су жалбени наводи парничних странака да је првостепени суд погрешно применио члан 15. став 2. Закона о парничном поступку, те да је привредни суд морао да и даље остане надлежан за поступање у овој правној ствари, иако је дошло до промене околности на којима је заснована надлежност привредног суда.

Наиме, према члану 15. став 2. Закона о парничном поступку ако се у току поступка промене околности на којима је заснована надлежност суда или ако тужилац смањи тужбени захтев, суд који је био надлежан у време подношења тужбе остаје и даље надлежан и ако би услед ових промена био надлежан други суд исте врсте. Наведена одредба прописује институт задржавања надлежности у случају промене околности на којима је заснована надлежност или смањења тужбеног захтева и то тако да суд који је био надлежан у време подношења тужбе остаје и даље надлежан и ако би услед тих промена био надлежан други суд исте врсте. Међутим, у конкретном случају, како је због промењених околности надлежан суд друге врсте, односно суд опште надлежности, а не привредни суд, то нису испуњени услови за задржавање надлежности привредног суда. Ово из разлога што након обуставе стечајног поступка над тужиоцем, више не постоји основ за заснивање стварне надлежности привредног суда, јер се не ради о спору између привредних субјеката.

Правилно првостепени суд закључује да применом одредаба Закона о адвокатури, делатност адвоката не спада у привредну делатност, јер је то независна и самостална служба пружања правне помоћи физичким и правним лицима, те да адвокати немају својство предузетника. Стога се ради о спору између привредног субјекта и два физичка лица, за који је у складу са чланом 24. Закона о уређењу судова надлежан основни суд.

Правилно је првостепени суд применом члана 362. Закона о парничном поступку донео побијано решење од 21.02.2024. године којим је извршио исправку решења од 05.02.2024. године у првом реду увода решења тако што уместо судија "ВВ"

треба да стоји "ТГ", правилно закључивши да је приликом писане израде решења дошло до очигледне омашке у писању (куцању) у погледу означања судије.

Из наведених разлога, а на основу члана 401. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци решења.

ТП/МР/ЈО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Дејан Ћојбашић, с. р.

Тачност отправка оверава
Управитељ писарнице

Срђан Никић